

Loven har følgende indhold:

I § 33 i lov nr. 437 af 19. november 1950 om omsætningsafgift af forskellige varer m. v. indføjes som nyt stykke efter stk. 2:

„I tilfælde, hvor en handlende, der har modtaget afgiftspligtige varer til videresalg, går *konkurs* eller af anden årsag *standser betalingerne*, tillægges der den pågældende leverandør den samme *privilegerede stilling for afgiftens beløb*, som i henhold til lovgivningen tilkommer statskassen, for de varer, der er leveret indenfor et tidsrum af 12 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.“

Som det fremgår af de nedenfor gengivne bemærkninger til det lovforslag, der lå til grund for loven, tog dette oprindeligt et mere vidtgående sigte.

„Ved lov nr. 437 af 19. november 1950 blev der, jfr. lovens afsnit I, gennemført en *beskatning af engrosomsætningen af en række varer*. Det afgiftspligtige vareområde er nærmere beskrevet i lovens § 2 og § 3, og afgiften udgør 20 pct. af den afgiftspligtige værdi — i almindelighed prisen ved salg til detailhandler — for de varegrupper, der omfattes af § 2, medens de fire varegrupper, der omfattes af § 3, beskattes med 15 pct.

Ved nærværende lovforslag foreslås *det vareområde, der omfattes af 15 pct.s afgiften, udvidet*, således at afgiften også vil omfatte *fodtøj*, jfr. forslaget § 1, punkt 5. Endvidere foreslås i § 1, punkt 6 og 7, en række varer af *glas og porcelæn, fajance o. lign.* samt af de såkaldte *formstoffer* (plastics) inddraget under denne afgift. Det er ikke tanken, at alle varer, fremstillet af disse materialer, skal beskattes. *Afgiften skal alene omfatte service- og husholdningsgenstande* samt genstande af den art, der anvendes som *udstyr eller dekoration i boliger*, f. eks. vaser, krukker, artikler til skriveborde, rygeborde, toiletborde o. s. v. Derimod skal der ikke svares afgift af de sanitære bygningsartikler, f. eks. vaskekummer, og heller ikke af de artikler af porcelæn eller formstoffer, der anvendes ved elektrisk installation. Der skal heller *ikke svares afgift af varer af plastics, der i forbruget erstatter de almindelige tekstilvarer*. Det er de hårde plasticvarer, lovforslaget tager sigte på, idet disse varer i stor udstrækning finder samme anvendelse som varer af glas, porcelæn o. lign.

Ifølge forslaget § 2, punkt 4, kan der indrømmes fritagelse for afgiften af *fodtøj* af de typer, som skønnes almindeligt at blive anvendt i erhvervsarbejde, såfremt det pågældende fodtøj enten udelukkende består af gummi (f. eks. de typer, der